

Stín padal na Tvou tvář a měsíc hospodář,
se vracel domů do hor, do peřin,
skončil flám a návrat zpět byl delší než sto let,
i když duben vypil vodu z kalužin.
V ten jarní den jsem Tě za ruce vzal,
byl jako sen a nešli jsme dál.
Podívej úsvit, už ze spánku se sbírá,
pohladí tváře a bodá do očí,
miluj se se mnou, zaženem netopýra
a jeho křídla nám ráno ochočí.
Den, strůjce objetí, na konci století,
nám vetřel jarní vůně do vlasů,
tady na začátku cest, co vedou z velkoměst,
jsme zůstali, cizinci bez pasů.
A strašák mrak stínem skryl náš hřích,
byl to přítel zamilovaných.
Podívej úsvit ...